

روابط عمومی هم راهنمای راهبرد و هم دنباله رو افکار عمومی

•
معنی
دانش
راهنما

احساسات عمومی همه چیز است. با بودن آن چیزی نیست که به شکست انجامد و یا نبودن آن چیزی نیست که به پیروزی منجر شود. روسومی گوید: هر کسی که قانون وضع می‌کند باید بداند چگونه می‌تواند بر افکار مسلط شده و باسلط به افکار بر عواطف و احساسات حکومت نمود. (روسومی بود که اولین مرتبه اصطلاح روابط عمومی را به کار برد). اسکات کاتلیب (بزرگترین نویسنده کتاب‌های روابط عمومی) می‌گوید: قدرت مدیران ماتاحد زیادی منوط به موقعیت آنها در روابط عمومی است لذا باید بدانند چگونه مردم و کارکنان سازمان را به تفاهم و همکاری بایکیگر و ادارن.

نتیجه: امروز هر سازمانی در اجتماع احتیاج به پشتیبانی افکار عمومی دارد.
- همبستگی روز افزون (افراد و طبقات همبستگی دارند و این همبستگی رو به توسعه است، باید هماهنگی با تفاهم بیشتر و نزدیک ایجاد شود)

- احساس جدایی و تنهایی (احساس فاصله بین افراد، بین افراد و حکومت کنندگان،
فعالیت روابط عمومی منوط به ایجاد حس تعلق و برقراری ارتباط نزدیک است)

- نگرانی و ناراحتی (پیشرفت‌های علمی - کشف اتم - سلاح‌های مخرب)
شیوه اقتاع: واداشتن افراد به کاری به سه طریق ممکن است: تهدید - تطمیع - اقتاع و
ترغیب. در روابط عمومی شق سوم به منظور انجام یکی از سه هدف زیر مورد استفاده است.

۱- تغییر یا عقیم ساختن و بلا اثر نمودن افکار و عقیده‌ها و نظرات نامساعد یا خصوصیات آنها

۲- قالب‌گیری افکار و عقایدی که در حال کمون می‌باشند و هنوز شکل و حالت مخصوص و مشخصی نگرفته‌اند. بدیهی است باید قالب‌گیری مساعد حال سازمانی که برنامه روابط عمومی برای آن تنظیم می‌گردد باشد.

۳- حفظ و نگهداری تثبیت و تقویت افکار و عقاید مساعد و موافق

تعريف عقیده عمومی - گروه اجتماع:

یکی از دانشمندان فشار افکار عمومی را به فشار خون تشییه کرده است که دیده نمی‌شود ولی فشار آن در هر سانتیمتر مربع احساس می‌شود و قابل اندازه‌گیری است.

دانشمند دیگری می‌گوید: باید با افکار عمومی روبرو شد و آن را شناخت و به مقتضای آن عمل کرد. افکار عمومی محیط روانی پدیدمی‌آورد که در آن محیط سازمان‌ها یارونق و رواج پیدامی کند و یا محو و نابود می‌شوند.

افکار عمومی مجموعه‌ای از مفاهیم و معتقدات و مقررات ذهنی و آمال و آرزوهای جوراچور و مختلف است.

افکار عمومی در هم پیچیده و فاقد شکل و پیوستگی و فرم است و روز بروز تغییر می‌کند. اما در میان این جوراچوری و درهم و برهمنی هر مساله‌ای که پیش می‌آید و کسب اهمیت می‌کند تابع جریان تقویت و تصویری می‌شود تا آنجاکه در این جریان نظرات و یا مجموعی از نظرات مربوط به هم پیدامی شود که دارای شکل و فرم مخصوص می‌باشد. هر یک از این نظرات را گروهی از افراد کشور پیروی و طرفداری می‌کند. قدرت و نفوذ چنین نظرات را وقتی که اکثریت فاحشی از افراد پیرو آن باشند: در مکالمات خود افکار عمومی می‌نامیم.

عقیده یا افکار عمومی

عموم (پابلیک) اسم جمع است و معنی گروهی از مردم را می‌دهد که افراد در یک امر یا اموری اشتراک منفعت و علاقه دارند. و خود را به یکدیگر بسته می‌دانند یکی از نویسنده‌گان عموم را الجتماع دو یا چند نفر یا اعدامی بیشتر از مردم می‌داند که به نحوی نشان می‌دهند درباره اموری باهم همکاری و معاضیت گروهی دارند. عموم در روابط عمومی متراffد با گروه است که ممکن است گروه کارمندان - مشتریان - فارغ التحصیلان باشد.

عقیده: تجلی واکنش ذهنی نسبت به یک امر است که درباره آن امر اختلاف نظر وجود دارد. رویه یا برداشت یا طرز فکر به معنی واکنش ذهنی نسبت به یک امر است که درباره آن امر اختلاف نظر وجود دارد. رویه یا برداشت یا طرز فکر به معنی واکنش ذهنی می‌باشد یا یک حالت درونی و ذهنی است. ولی عقیده تجلی آن حالت و وضع در دنیای خارج از درون است. هر فرد آمادگی برای فکر کردن و کارکردن را از منابع متعدد به دست می‌آورد طرز فکر و واکنش ذهنی فرد تا روزی که مساله‌ای (به صورت اصطکاک - تصادم - ناکامی - سرخوردگی) برای گروهی که وی در آن عضویت دارد به صورت کمون باقی می‌ماند. وقتی مساله پیش آید رویه‌ای خاص اتخاذ کرده و رای خود را باز می‌کند.

افکار عمومی: عقاید فردی اعضاً یک گروه است که با هم اشتراک علاقه و منفعت دارند. عقاید عمومی مخالف با افکار خصوصی نخواهد بود بلکه نتیجه مجموع عقاید انفرادی درباره مسائل عمومی است.

● رویه یا برداشت یا طرز فکر به معنی واکنش ذهنی نسبت به یک امر است که درباره آن امر اختلاف نظر وجود دارد. رویه یا برداشت یا طرز فکر به معنی واکنش ذهنی می‌باشد یا یک حالت درونی و ذهنی است.

گروه به عده‌ای اطلاق می‌شود که امور واحدی در سرنوشت آنها موثر واقع شود.

تعريف افکار عمومی:

- ۱- افکار عمومی در مفهوم وسیع خود تمام طرز زندگی یک ملت یعنی همان چیزی است که علمای علوم اجتماعی آن را فرهنگ (کولتور) یک ملت می‌باشد.
- ۲- افکار عمومی حالت احساس یا عاطفی بارز یک ملت یا عده قابل ملاحظه‌ای از افراد آن است.
- ۳- افکار عمومی مجموع عقاید یا افکار فردی اعضای یک گروه است که توجهشان به سوی یک موضوع و مقصد و حب و بغض مشترک معطوف شده است.

منشا و واکنش‌های ما:

برای تاثیر در افکار عمومی باید افکار افراد و نظرات آنها اقناع نمود. تصاویر ذهنی یا معزی افراد که شخصیت آنها را تشکیل می‌دهد ریشه مختلف دارد ولی به طور کلی شخصیت آنها متأثر از چهار چیز است.

۱- زیست‌شناسی یا وراثت - ۲- محیط اجتماعی - ۳- سن و جنسیت و مقام اجتماعی و طبقه و چگونگی آن - ۴- وضع و موقعیت.

به طور کلی طرز زندگی (کولتور) موقعیت خانوادگی - معتقدات مذهبی و مدارس و دانشگاه‌ها - موقعیت اقتصادی - موقعیت سیاسی انسان ریشه‌های رفتار و گفتار آدمی می‌باشد.

سرچشم‌انگیزه‌ها: اثر تشویق و ترغیب در افراد مناسب با آمادگی انگیزش آنهاست. انگیزه گروهی: برای برقراری ارتباط با افراد وابستگی گروهی آنها را باید بشناسیم. انواع گروه‌ها: ۱- گروه آماری (سن - جنس - سطح درآمد - میزان تحصیلات - شغل - حرف) واکنش مشابه دارند. ۲- گروه عمل و اقدام (برای انجام مقصود و هدف خاصی دورهم جمع شده‌اند) نقش مهم‌تری در جامعه دارند. برای عضویت در هر گروه اجتماعی (عمل و اقدام) باید اعمال و افکار خود را بمعیار مورد پسند گروه منطبق سازیم.

هر گروه برای افراد خود معیارها و اصولی دارد و هر یکی از اعضای گروه انتظار دارد که آن اصول و معیارها از طرف اعضای دیگر متابعت شود. برای کارشناس روابط عمومی شناخت وابستگی گروهی - عقاید گروهی - نفوذ عقاید گروهی افراد لازم است. نتیجه‌ای که از تحقیق درباره نقش گروه‌ها بدست آمده:

- ۱- عقاید و افکار و رویه رفتار شخصی، به طور یقین تحت نفوذ و تاثیر گروهی است که شخص در آن گروه عضویت دارد و یا می خواهد عضویت داشته باشد.
- ۲- شخص با متابعت از اصول و معیارهای گروه خود، مورد تشویق و تقدير قرار می گیرد و با انحراف از آنها ملامت و تنبیه می شود.
- ۳- اشخاصی که نسبت به گروهی علاقمندی و دلستگی شدید دارند کمتر ممکن است تحت تاثیر و نفوذ کسانی قرار گیرند که نسبت به اصول و معیارهای گروهی بی اعتمایی ابراز می کنند.

انگیزه شخصی:

دستگاه روابط عمومی باید با محرکات روانی و احساس افراد آشنا بی داشته باشند. غراییز و محرکات افراد: صیانت نفس - گرسنگی - امنیت و نیازهای احساسی که افراد در راه آنها - کوشش هستند. طبقه بنده مازلوب از نیازهای انسان: نیازهای فیزیولوژیکی - ایمنی - اجتماعی - روانی تحقق ذات یا خود یابی.

تشکیل اجتماع از گروههای متعدد: باید گروههای کلی و عمومی و گروههای کوچک و تشکیل دهنده تشخیص داده شود. هر موسسه و سازمان تنها با عده محدودی از گروهها سروکار دارد و مثلا در دانشگاه هیات امنا هیات آموزشی و استادان - دانشجویان - اولیا - کارمندان - فارغ التحصیلان - کسانی که کمک مالی می کنند - وزارت علوم تحقیقات و فن آوری منظور از گروههای دار روابط عمومی گروهها و جوامعی هستند که موسسه با اعمال و اقدامات خود روی منافع و علایق مشترک آنها اثر می گذارد و یا آنها با اعمال و اقدامات و طرز فکر خود روی موسسه اثر می گذارند.

عوامل حاکم بر تغییر عقیده: (البته میزان تاثیر عوامل مشروح ذیل در تغییر عقیده یکنواخت نیست و در کشورهای مختلف متفاوت است)

- ۱- برنامه هایی که موسسات صنعتی - کارگری - کشاورزی - آموزشی برای کارمندان و افراد تحت تعلیم خود اجرا می کنند. ۲- احزاب و جمعیت های سیاسی ۳- اصناف و گروههای حرفه ای که به منظور انجام هدف خاص بوجود آمده اند ۴- مبلغان سیاسی ۵- مطبوعات و وسائل خبری ۶- جمعیت های مذهبی و مبلغان روحانی.
- عقیده علمای اجتماعی این است که انسان مخلوق فرهنگ خویش و خالق فرهنگ خویش است (متاثر از فرهنگ است و در آن اثر می گذارد) هر جامعه اصول و معیارهایی دارد که راهنمای افراد است (هنگار) و در عین حال افراد در اصول و معیارهای جامعه اثر می گذارند و اگر در رفتار جدید اگر مقاومت کنند خود به صورت رفتار متغیر (هنگار) در می آید.

نتیجه: افکار عمومی هم راهبر است هم دنباله رو، از این رو برنامه روابط عمومی هم راهنمای راهبر افکار عمومی است و هم دنباله رو، آن است:

قوانين افکار عمومی:

به تجربه ثابت شده و تقریبا حکم قانون را دارد که: ۱- عقیده نسبت به حوادث مهم

حساسیت دارد. ۲- حوادث خارق العاده ممکن است افکار عمومی را به طور موقت دچار رویه‌های افراطی پی در پی کند و در چنین موارد افکار موقتی تشکیل می‌یابند و ثبات پیدا می‌کند که نتایج حوادث به خوبی و به روشنی قابل دید باشد. ۳- کردار بیش از گفتار در ایجاد عقیده موثر است. ۴- توضیحات شفاهی و اعلام یک خط مشی در مواردی که افکار عمومی روشن نباشد و آماده تلقین پذیری است، چنانچه از منبع قابل اعتقادی تفسیر و توجیه شود موثرتر خواهد بود. ۵- افکار عمومی حوادث غیر عادی را پیش بینی نمی‌کند بلکه پس از حدوث واکنش خود را نسبت به آنها ابراز می‌کند. ۶- منفعت شخصی عقیده بوجود می‌آورد (مکان - زمان - نفع و ضرر - هیجان - انگیزش - غیر عادی بودن در شکل گیری عقاید افراد در مورد حادثه با پدیده‌ای موثر است). ۷- برانگیختن افکار تنها کافی نیست بلکه به دنبال آن عمل نیز لازم است - (افکار عمومی را مدت مديدة نمی‌توان برانگیخت) ۸- وقتی پای منافع شخصی در میان است تغییر افکار و عقاید مشکل است. ۹- در کشورهای سرمایه‌داری زمانی که پای منافع شخصی در میان باشد افکار عمومی قوی تراز سیاست رسمی دولت است. ۱۰- عقیده‌ای که متعلق به اکثریت ضعیف است و یاریشیده‌ای و مورد قبول نیست را می‌توان حذف و یا اصلاح کرد. ۱۱- در موقع بحرانی مردم انتظار کفایت و کارداری بیشتری از زمامداران خویش دارند و اختیارات بیشتر نیز می‌دهند در عین حال کمتر اعتراض می‌کنند. ۱۲- مردم مایلند اتخاذ تصمیمات مهم سیاسی را به عهده زمامداران بگذارند به شرطی که احساس کند خودشان نیز تاحدی شریک می‌باشند. ۱۳- مردم دارای عقاید مختلف هستند و به سهولت می‌توانند عقاید خود را با مقاصد و هدف‌های خود تطبیق دهند. ۱۴- افکار عمومی مثل عقاید و افکار فردی از میل و خواسته پیروی می‌کند. ۱۵- اگر در کشوری آموزش و پرورش توسعه داشته باشد و مردم به اخبار و اطلاعات دسترسی داشته باشند در چنین کشوری افکار عمومی مبنی بر عقل سليم است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

کلام آخر این که

در اکثر کتاب‌هایی که در مورد روابط عمومی نوشته شده به این مطلب اشاره شده، که روابط عمومی واقعی در هر جامعه بعد از انقلابی که منجر به شناسایی اهمیت افکار عمومی شود و موجبات مشارکت مردم را در امور سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... فراهم آورد امکان‌پذیر است. با توجه به تاکیداتی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در مورد ضرورت و اهمیت مشارکت مردم در سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی کشور شده و روش‌ها و تدابیر و راه‌هایی که در همان قانون در این زمینه پیش بینی شده و بالاخره نقشی که مردم در پیروزی انقلاب اسلامی و حفاظت از آن تاکون داشته‌اند روابط عمومی‌ها مسؤولیت سنگینی به عهده دارند. امید است با توجه به اهتمامی که در حوزه روابط عمومی توسط دست اندکاران امر صورت می‌گیرد، این مطالب نیز قدمی در راستای شکوفا سازی حرفة روابط عمومی در سازمان‌ها و شاغلین در این حوزه باشد.